

Amennyiben a szerződésen alapuló követeléssel kapcsolatban számla nem állítható ki, illetőleg a hitelező számlát nem állít ki, valamint ha hitelező és az adós közötti szerződésből egyértelműen nem állapítható meg, hogy a követelés mikor válik esedékessé, ebben az esetben a törvényben előírt fizetési felszólítást megelőzően a hitelezőnek meg kell intenie az adóst, ekként lejáratva az adóssal szemben fennálló követelését.

Alkalmazott jogszabályok: Cstv.27.§.(2) bekezdés a./ pontja

Győri Ítéltábla Fpkf.IV.26.029/2009/2.szám

A hitelező 2009. június 26-án kérelmet terjesztett elő az adós fizetéseképtelenségének megállapítása és felszámolásának elrendelése iránt. A Cstv.27.§.(2) bekezdés a./ pontjára hivatkozva előadta, hogy a hitelező 2007. július 13. napján hitelszerződéseket kötött az eljárásban nem szereplő L.O.G. Zrt-vel. Az adós a hitelszerződés szerinti tartozás megfizetéséért a 2008. május 27. napján kelt szerződéssel készfizető kezességet vállalt. A hitelszerződés szerinti fizetési kötelezettség 2008. december 17. napján lejárt, a hitelező követelése az egyenes adóssal szemben e napon esedékessé vált. A hitelszerződés szerinti fizetési kötelezettségnek sem a L.O.G. Zrt., sem az adós (kezes) nem tett eleget. A hitelező 2009. január 15. napján kelt levelében 8 napos teljesítési határidő biztosítása mellett felszólította az adóst, mint kezes a hitelszerződésből eredő esedékessé vált 15 napja lejárt tartozás megfizetésére. A felszólító levelet 2009. január 21. napján az adós átvette. Az adósnak összesen 101.604.932,- forint tőke valamint ügyleti és késedelmi kamat tartozása áll fenn a 490-07-0117/1/M4. számú szerződés alapján, valamint további 496.662,31 Euro tartozása mutatkozik a 490-07-0117/2/M4. számú szerződés alapján. A hitelező hivatkozott arra, hogy a tartozást az adós a 2009. január 21. napján kézbesített fizetési felszólítást megelőzően nem vitatta.

Az adós előadta, hogy a hitelező követelését nem ismeri el, hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint a készfizető kezességi szerződés 2008. július 22-én, majd 2008. október 1-én módosításra került. A hitelező olyan ígéretet tett az adós felé, mely szerint a lejárt kölcsönszerződéseket meg fogja hosszabbítani, ezen ígéretben bízva vállalta a hitelszerződések szerinti egyenes adós vonatkozásában a készfizető kezességet. A hitelező téves tájékoztatására tekintettel az adós jelezte, hogy a készfizető kezességi szerződést meg kívánja támadni bíróság előtt.

Az elsőfokú bíróság 2009. augusztus 19. napján kelt 5. sorszám alatti végzésével megállapította az adós fizetéseképtelenségét és elrendelte felszámolását. Az elsőfokú határozat indokolása szerint azzal, hogy az egyenes adós nem teljesített, a felszámolási eljárás adósának fizetési kötelezettsége 2008. december 17. napján esedékessé vált, így 101.604.932,- forint tartozása áll fenn a hitelezővel szemben. Az adós nem bizonyította, hogy a hitelező fizetési felszólítását megelőzően a fennálló tartozást

vitatta volna. Az elsőfokú bíróság a határozatát a Cstv.27.§.(2) bekezdés a./ pontjára alapította.

Ez ellen a végzés ellen az adós terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú végzés megváltoztatását, a felszámolási eljárás megszüntetését kérte arra hivatkozva, hogy a hitelező követelését nem ismeri el. Megismételte azt az előadását, mely szerint a készfizető kezességi szerződést meg kívánja támadni bíróság előtt.

A hitelező észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy az adós tartozását az elsőfokú végzés meghozatalát követően sem fizette meg, a tartozást a hitelezői felszólítást megelőzően nem vitatta, vitatásra kizárólag a felszámolási eljárás során került sor. Álláspontja szerint nem helytálló az az adósi előadás, mely szerint bármilyen ígéret elhangzott volna a hitelező részéről a kezességvállalással biztosított szerződések meghosszabbításával kapcsolatban.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

A Cstv.27.§.(2) bekezdés a./ pontja alapján a bíróság az adós fizetéseképtelenségét akkor állapítja meg, ha szerződésen alapuló nem vitatott vagy elismert tartozását a teljesítési idő lejártát követő 15 napon belül nem egyenlítette ki vagy nem vitatta és az ezt követő hitelezői írásbeli fizetési felszólításra sem teljesítette. A pénztartozások megfizetésével kapcsolatban számos esetben számviteli szempontból szabályszerű számla nem állítható ki. Ez azonban nem eredményezheti azt, hogy az az okirat amiből az adós tartozásáról egyáltalán tudomást szerez, egyben olyan fizetési felszólításnak is tekintendő, amely a Cstv.27.§.(2) bekezdés a./ pontja szerinti ezt követő adósi vitatást a felszámolási eljárásban már kizárja. Az adós felé a tartozás azzal vált esedékessé, hogy az egyenes adós nem teljesített és a hitelező az igényt a készfizető kezessel szemben kívánta érvényesíteni. Erről az adós először a hitelező felszólításából szerzett tudomást. Ebből az is következik, hogy 2009. január 21. napját megelőzően az adósnak nem kellett tudomást szereznie arról, hogy esedékessé vált tartozása áll fenn a hitelezővel szemben. Amennyiben a követeléssel kapcsolatban számla nem állítható ki, illetőleg a hitelező számlát nem állít ki, valamint a hitelező és az adós közötti szerződésből egyértelműen nem állapítható meg, hogy a követelés mikor válik esedékessé, illetőleg hogy a követelést a hitelező az adóssal szemben érvényesíteni kívánja, ebben az esetben a Cstv.27.§.(2) bekezdés a./ pontja szerinti hitelezői írásbeli fizetési felszólítást megelőzően a hitelezőnek meg kell intenie az adóssal szemben fennálló követelését.

Mindezekre tekintettel az ítéletábla a megyei bíróság végzését a Pp.253.§.(2) bekezdés alapján megváltoztatta és – figyelemmel arra, hogy a Cstv.27.§.(2) bekezdés a./ pontjában meghatározott feltételek nem állnak fenn, így az adós fizetéseképtelensége nem állapítható meg – az eljárást a Cstv.27.§.(6) bekezdés alapján soron kívül megszüntette.